

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										א
מאן דאמר	בבא קמא-הגוזל ומאכיל											
רב אדא בר אבהה מתני להא דרמי בר חמא אהא:											◊	קרב.
הניח להן אביהן מעות של רבית, אע"פ שיודעין שהן של רבית - אין חייבין להחזיר											◊	קרב.
זאת אומרת: רשות יורש כרשות לוקח דמי	רמי בר חמא:									◊		קרב.
לעולם אימא לך: רשות יורש לאו כרשות לוקח דמי, ושאיני הכא, דאמר קרא: (ויקרא כ"ה) אל תקח מאתו נשך ותרבות, אהדר ליה כי היכי דנחי בהדך, לדידיה קא מוהר ליה רחמנא, לבריה לא מוהר ליה רחמנא.	רבא:									◊		קרב.
מאן דמתני לה אמתניתין, כ"ש אברייא, מאן דמתני לה אברייא, אבל אמתניתין - רמי בר חמא כרבא מתני לה.											◊	קרב.
הגוזל ומאכיל את בנו - פטורין מלשלם, הניח לפניהם - גדולים חייבין לשלם, קטנים פטורין מלשלם, ואם אמרו גדולים אין אנו יודעין חשבונות שחשב אבינו עמך - פטורין.	ת"ר:										◊	קרב.
משום דאמרי אין אנו יודעין פטורים?											◊	קרב.
הכי קאמר: גדולים שאמרו יודעים אנו חשבונות שחשב אבינו עמך, ולא פש לך גביה ולא מידי - פטורין.	רבא:										◊	קרב.
הגוזל ומאכיל בנו - פטורין מלשלם, הניח לפניהם ואכלום - בין גדולים בין קטנים חייבין.	תניא אידך:										◊	קרב.
קטנים מי מיחייבי? לא יהא אלא דאזיק אזוקן											◊	קרב.
הכי קאמר: הניח לפניהם ועדיין לא אכלום - בין גדולים בין קטנים חייבין.	רב פפא:										◊	קרב.
הניח להם אביהם פרה שאולה - משתמשין בה כל ימי שאלתה, מתה - אין חייבין באונסיה, כסבורים של אביהם היא וטבחה ואכלוה - משלמין דמי בשר בזול.	רבא:										◊	קרב.
הניח להם אביהם אחריות נכסים - חייבין לשלם.											◊	קרב.
איכא דמתני לה ארישא, ואיכא דמתני לה אסיפא.											◊	קרב.
מאן דמתני לה ארישא, כל שכן אסיפא, ופליגא דרב פפא מאן דמתני לה אסיפא, אבל ארישא לא, והיינו דרב פפא											◊	קרב.
היתה פרה גנובה לו וטבחה בשבת - חייב, שכבר חייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור שבת היתה פרה שאולה לו וטבחה בשבת - פטור, שאיסור שבת ואיסור גניבה באין כאחד.	דא"ר פפא:										◊	קרב.
(ויקרא ה') והשיב את הגזילה אשר גזל - מה ת"ל אשר גזל? יחזיר כעין שגזל, מכאן אמרו: הגוזל ומאכיל את בנו - פטורין מלשלם	ת"ר:										◊	קרב.
הניח לפניהם - בין גדולים בין קטנים חייבין	[ת"ק]										◊	קרב.
גדולים חייבין, קטנים פטורין.	משום סומכוס אמרו:										◊	קרב.
בר חמוה דרבי ירמיה טרק גלי באפיה דרבי ירמיה, אתא לקמיה דרבי אבין											◊	קרב.
שלו הוא תובע.	אמר: [רבי אבין]										◊	קרב.
והא מיייתנא סהדי דאחזקי ביה בחיי דאבוה	א"ל: [רבי ירמיה]										◊	קרב.
וכי מקבלין עדים שלא בפני בעל דין?	א"ל: [רבי אבין]										◊	קרב.
ולא?	[רבי ירמיה]										◊	קרב:
בין גדולים בין קטנים חייבין	והא קתני:										◊	קרב:
הרי מחלוקת סומכוס בצידך.	א"ל: [רבי אבין]										◊	קרב:
איכפל כולי עלמא וקאי כסומכוס לאפקוען לדידי?	אמר: [רבי ירמיה]										◊	קרב:
אדהכי איגלגל מילתא אתא ומטא לקמיה דרבי אבהו											◊	קרב:
לא שמיע לכו הא דרב יוסף בר חמא א"ר אושעיא?	אמר: [רבי אבהו]										◊	קרב:
תינוק שתקף בעבדיו, וירד לתוך שדה של חבריו ואמר שלי הוא, אין אומרים נמתין עד שיגדיל, אלא מציאין מידו מיד, ולכשיגדיל יביא עדים ונראה	דאמר רב יוסף בר חמא אמר רבי אושעיא:										◊	קרב:
מי דמי? תהם הוא דמפקינן מיניה - דלא קיימא ליה חזקה דאבוה, אבל היכא דאית ליה חזקה דאבוה - לא.											◊	קרב:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											מאן דאמר		בבא קמא-הגדול ומאכיל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					מימרא
קוב:	◊	■											רב אשי א"ר שבתאי:	מקבלין עדים שלא בפני בעל דין.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊	⚡											תהי בה ר' יוחנן:	וכי מקבלין עדים שלא בפני בעל דין?	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊		■										קובלה מיניה ר' יוסי בר חנינא:	כגון שהיה הוא חולה או עדיו חולים, או שהיו עדיו מבקשין לילך למדינת הים ושלחו לו ולא בא.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊	■											רב יהודה אמר שמואל:	מקבלין עדים שלא בפני בעל דין.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊		■										מר עוקבא, לדידי - מיפרשא לי מיניה דשמואל:	כגון דפתחו ליה בדיניה ושלחו ליה ולא אתא, אבל לא פתחו ליה בדינא, מצי א"ל: אנא לב"ד הגדול אזילנא.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:		⚡												אי הכי, כי פתחו ליה נמי מצי א"ל: לב"ד הגדול אזילנא	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:				!									רבינא:	כגון דנקט דיסקא מבית דין הגדול.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊	■	◆										רב:	מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊	■	◆										רבי יוחנן:	אין מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:		■											רב ששת לרבי יוסי בר אבהו:	אסברה לך טעמיה דרבי יוחנן, אמר קרא: (שמות כ"א) והועד בבעליו ולא ישמרנו, אמרה תורה: יבא בעל השור ויעמוד על שורו.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊	■											רבא:	הלכתא: מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין ואפי' עומד וצווח, ואי אמר נקיטו לי זימנא עד דמייחנא סהדי ומרענא ליה לשטרא - נקטינן ליה אי אתא - אתא, אי לא אתא - נטרינן ליה בה"ב, אי לא אתא - כתבינן פתיחא עלויה תשעין יומין תלתין קמאי לא נחתין לנכסיה - דאמר: קא טרח בוויז וניזוף, מציעאי נמי לא נחתין ליה לנכסיה - דאמר: דלמא לא אשכח למיזף וקא טרח ומזבין, בתראי נמי לא נחתין לנכסיה - דאמר: לוקח גופיה קא טרח בוויז, לא אתא - כתבינן אדרכתא אניכסיה.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊	■												והני מילי דאמר אתינא, אבל אמר לא אתינא - לאלתר כתבינן.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊	■												והני מילי במלוה, אבל בפקדון - לאלתר כתבינן.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:			■											וכי כתבינן - אמרקעי, אבל אמטלטלי לא, דלמא שמיט ואכיל להו מלוה למטלטלי, וכי אתי לזה ומיייתי סהדי ומרע ליה לשטרא, לא משכח מידי למיגבה, ואי אית ליה מקרקעי למלוה - כתבינן.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊		■											ולא היא, אדרכתא אמטלטלי לא כתבינן אף על גב דאית ליה מקרקעי, חיישינן שמא תכסוף.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊		■											וכי כתבינן אדרכתא - מודעינן ליה.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊		■											והני מילי דמיקרב, אבל מירחק לא	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊		■											ואי מירחק ואיכא קרובים, אי נמי איכא שיירתא דאולי ואתו התם, משהינן ליה תריסר ירחי שתא עד דאזלא ואתי שיירתא	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:			○											כי הא דרבינא שהא למר אחא תריסר ירחי שתא, עד דאזלא ואתיאי שיירתא מבי חוואי.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:			■											ולא היא, התם איניש אלימא הוה, אי הויא מטיא אדרכתא לידיה לא הוה אפשר לאפקוי מיניה, אבל הכא לא נטרינן ליה אלא עד דאזיל שליחא בתלתא בשבתא ואתא בארבעה בשבתא ולחמשא בשבתא קאי בדיניה.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊	■											רבינא:	האי שלוחא דרבנן מהימנינן ליה כבי תרי. וה"מ לשמתא, אבל לפתיחא, כיון דממונא קא מחסר ליה, דקא בעי ליה למיתב ליה זוזי לספרא - לא.	בבא קמא-הגדול ומאכיל
קוב:	◊	■											רבינא:	יהיבין זימנא אפומא דאיתא ואפומא דשיבבי. ולא אמרן אלא דליתיה במתא, אבל איתיה במתא לא, דאמרינן: אימר לא אמרו ליה, דאמרי אשכחינהו שליחא דב"ד ואמר ליה.	בבא קמא-הגדול ומאכיל